अन्येऽपि कर्कटेशाद्या बहवो बहुभिः कृताः ॥ २१४ ॥
अधिष्ठानान्तरेऽप्यत्र चङ्कुणेनाग्र्यमन्त्रिणा ।
स चैत्यः सुकृतोदारो विहारो निरमीयत ॥ २१५ ॥
भिषगीशानचन्द्राख्यः श्यालश्चङ्कुणमन्त्रिणः ।
विहारमकरोल्लब्धा तन्नकानुग्रहाच्छ्रियं ॥ २१६ ॥
एवं हेममयीमुर्वीं स कुर्वन्नुर्वरापतिः ।
गुणैरौदार्यशौर्याद्यैर्मघवानमलंघयत् ॥ २१७ ॥
हेलयापि विनिर्यान्ती वक्त्राद्वसुमतीपतेः ।
न कदाचन तस्याज्ञा देवैरप्युदलंघ्यत ॥ २१८ ॥
तथाहि पूर्वपाथोधेस्तटे सकटको वसन् ।
आनीयन्तां कपित्थानीत्यादिदेश स ज्ञातुचित् ॥ २१९ ॥
किं कर्तव्यतयान्धेषु पुरोगेषु स्थितेष्वथ ।
उपानयत् कपित्थानि दिव्यः कोऽपि पुमान् पुरः ॥ २२० ॥
अग्राहुपायनं गृह्णन् कृतसंज्ञो भ्रुवा प्रभोः ।
कस्य त्वं इति पप्रच्छ प्रतीहारः प्रसृत्य तं ॥ २२१ ॥
सोऽभ्यधात् तं कपित्थानि दत्वा राज्ञः प्रियाण्यहं ।
प्रहितोऽद्य महेन्द्रेण नन्दनोद्यानपालकः ॥ २२२ ॥
रहो महेन्द्रसंदिष्टं वक्तव्यं किञ्चिदस्ति मे ।
इति श्रुत्वा प्रतीहारः सभां चक्रे स निर्जनां ॥ २२३ ॥